

CATEGORIA A (6 a 9 anys)

1r premi: EL LLIBRE MÀGIC

El Tenèbrix era un llibre màgic, de color groc i taronja, amb ulls nas i boca i amb cara d'enfadat. Estava amagat darrere d'un bedoll molt gran, a l'entrada del Parc Nacional d'Aigüestortes, per la banda d'Espot.

El Marc i la Júlia volien entrar al Parc, però primer havien de convèncer al Tenèbrix, endevinant la paraula màgica. Però, com la trobarien?

La Júlia va descobrir que a la part del darrere del llibre hi havia una numeració, que possiblement seria un codi secret: 6-12-15-18.

Marc: Ja ho tinc! És la posició de cada lletra dins l'abecedari!

Júlia: A veure... La sisena lletra és la F, la dotzena és la L... FLOR!

Tenèbrix: Exacte!

En aquell mateix moment el Tenèbrix es va posar content, i així va ser com el van poder convèncer i van poder tornar a entrar i a gaudir del tan estimat Parc Nacional d'Aigüestortes.

2n premi: SALVEM EL PARC

El Tenèbrix havia tancat els animals al parc. La Laia els volia ajudar. La Laia es va disfressar d'animal perquè el Tenèbrix no la veiés i va entrar al parc. Els va explicar el seu pla als animals. (La Laia havia portat caramels de casa).

-Els deixarem a un lloc on els pugui veure i ell hi anirà, buscarem una xarxa i li posarem al cap! I li direm: oi que no t'agrada estar aquí tancat? Doncs a nosaltres tampoc! Et deixarem sortir si te'n vas i no tornes.

Llavors el Tenèbrix va marxar, i els animals estaven tan contents que van fer una festa!

3r premi: (El cofre)

En Tenèbrix no deixava que cap animal estrès al bosc perquè sabia que hi havia enterrat un tresor i tenia por que el trobessin abans que ell.

Un ocell, en Pardalet, va veure com buscava el tresor i va anar a dir-los-hi a tots.

Els animals del parc van decidir omplir un cofre amb monedes d'or i un escrit on deia: "Aquest tresor l'has de compartir amb els animals del parc, si no ho fas tindràs molta mala sort".

Quan en Tenèbrix va trobar el cofre i va llegir l'escrit, va anar corrent a dir-ho a tots els animals del parc perquè entressin dins del bosc.

Amb el pas del temps tots es van fer amiguets i van estar molt contents per sempre.

CATEGORIA B (10 a 13 anys)

1r premi: (Pit Roig)

El Tenèbrix és un esperit errant, abillat d'or i amb una capa negra. Un cop al dia pot canviar de forma i semblar un material inert, però pot sentir-hi, parlar i moure's. Al seu costat t'adormiràs, i et despertars en un lloc perdut al mig del Parc, d'on trigaràs anys en sortir-ne. Molt pocs han vist la seva cara, i els que l'han vist no ho han pogut explicar a ningú, per això no us la puc descriure.

La poca gent que ha aconseguit sortir dels llocs on han anat a parar en adormir-se al seu costat, expliquen que parà de fer por quan en un eclipsi de lluna, un cavall s'encabrití i recití: «socsxalisrangmassaliquom». Com que sabem que això és impossible, estem segurs de que hi ha una altra manera de que pari d'esgarriar a tothom.

Sabem d'un pit-roig que viu al Parc, tan bonic que tothom qui el veu es queda amb el cor estovat, i hem pensat que potser la solució és que vagi a veure en Tenèbrix.

Tres dies després, m'han contat que han vist el Tenèbrix voltar pel poble i que és molt amable. Qui s'ho hauria pensat que era tan fàcil!

.....

CATEGORIA C (14 a 16 anys)

1r premi: HEM DE CONVÈNCER EL TENÈBRIX

El Tenèbrix, una boira verinosa molt espessa que desorienta a tothom que entra dins seu, havia arribat a l'únic Parc Nacional de Catalunya.

Qualsevol que s'aventurava en la regió del Tenèbrix, es perdia en la boira i no en sortia mai més. Canviava constantment de forma i de tamany, i no sabies mai si t'apareixeria al davant. No tenia pietat.

Un esquirol que viva al Parc estava segur que el podria convèncer perquè deixés de destruir-ho tot. Va anar molt a prop del Tenèbrix, massa, i quan la boira se l'estava a punt d'engolir, l'esquirol li va parlar. Va preguntar-li per què sempre destrossava el que es trobava, per què volia ser el més maligne en tots els contes.

El Tenèbrix s'ho va pensar, i va veure que l'esquirol tenia raó. Per què havia de ser sempre el dolent? A partir d'aleshores, mai va desorientar a ningú més.

.....

2n premi: **L'ENGANY**

- Reunió! Reunió!- cridaven els animals del Parc Nacional.- A les deu un representant de cada espècie als peus del Peguera i la resta a l'estany de Sant Maurici! Ràpid!

Mentrestant, la Pirene, una noieta de deu anys, entrava al parc Nacional des de l'Estany Gento, ben lluny d'on vivia en Tenèbrix, un monstre que tenia el parc tancat i als animals morts de por, per què no la vegués.

En arribar als peus del Peguera, la reunió va començar.

- Algú l'ha vist?- preguntà la Pirene.

- Sí, és com un núvol de tronc en avall i un monstre cap amunt i li agrada molt l'aire pur.-Van respondre els animals.

- Vet aquí com ho farem. Va dir la Pirene- Farem que abandoni el parc convencent-lo que hi ha un lloc millor per vigilar a Barcelona.

Dos dies més tard, en Tenèbrix s'establia en un arbre de Barcelona.

3r premi: **PASSAT QUE AFECTA AL PRESENT**

Tothom anava al Parc Nacional, fins que l'aterroriment va ser provocat en les persones.

La Pirene, una jove, s'escapà de casa per anar a veure el Tenebrix. L'animal tenia cicatrius i cremades per tot el cos, i només un ull. El Tenebrix havia patit molt al passat i no deixava que ningú se li apropés. Aquest, sempre estava alerta i mai abaixava la guàrdia. Només ell sabia què passaria si ho feia.

Pirene estava cara a cara amb l'animal i per sorpresa seva, sentí una veu al seu cap, l'ameaçava.

Una força va incitar la Pirene a apropar-se al Tenebrix. Ella, espantada, intentà convèncer-lo de deixar d'aterrorir tothom. Però no li féu cas. No oblidaria tot el que havia patit. S'apropà a ella disposat a atacar-la, però un fort soroll espantà a tots dos i, de sobte, l'animal caigué a terra envoltat d'un líquid estrany.